31983L0183

L 105/64 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS 1983 4 23

TARYBOS DIREKTYVA
1983 m. kovo 28 d.
dėl mokesčių netaikymo asmeniniam turtui, kurį asmenys iš valstybės narės įsiveža visam laikui

(83/183/EEB)

EUROPOS BEDNRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 99 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą (1),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę (2),

atsižvelgdama į Ekonominių ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (3),

kadangi, norint valstybių narių gyventojus geriau informuoti apie Europos bendrijos egzistavimą, reikėtų imtis papildomų priemonių, naudingų privatiems asmenims, siekiant sukurti Bendrijoje tokias sąlygas, kurios būtų panašios į sąlygas vidaus rinkoje;

kadangi mokestinės kliūtys privačių asmenų asmeninio turto įsivežimui iš vienos valstybės narės į kitą, labai trukdo asmenims laisvai judėti Bendrijoje; kadangi dėl to minėtas kliūtis reikėtų pagal galimybes šalinti, atleidžiant nuo mokesčių;

kadangi minėtas atleidimas nuo mokesčių gali būti taikomas tik nekomercinio ir neprekybinio pobūdžio prekėms; kadangi dėl to, atleidžiant nuo mokesčių, reikia taikyti apribojimus ir sąlygas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Kiekviena valstybė narė šioje direktyvoje nustatytomis sąlygomis ir atvejais asmeninį turtą, kurį visam laikui iš kitos valstybės narės įsiveža privatūs asmenys, atleidžia nuo minėtam turtui paprastai taikomų apyvartos mokesčio, akcizo ir kitų vartojimo mokesčių.

2. Ši direktyva netaikoma specifiniams ir (arba) reguliariai mokamoms rinkliavoms ir mokesčiams, susijusiems su minėto turto naudojimu šalies viduje, tokiems kaip, pavyzdžiui, autotransporto priemonės registravimo mokestis, kelių mokestis ir televizijos licencijų mokestis.

2 straipsnis

Su turtu susijusios sąlygos

1. Šioje direktyvoje „asmeninis turtas“ – tai asmenų asmeniniam naudojimui arba jų namų ūkio poreikiams tenkinti skirtas turtas. Toks turtas pagal savo pobūdį arba kiekį neturi būti susijęs su jokiais komerciniais interesais arba būti skirtas ekonominei veiklai pagal Direktyvos 77/388/EEB (4) 4 straipsnį. Vis dėlto įrankiai arba instrumentai, kurie asmeniui reikalingi jo specialybei arba profesijai, taip pat yra asmeninis turtas.

2. Šios direktyvos 1 straipsnyje nustatytas atleidimas nuo mokesčių taikomas asmeniniam turtui:

a) kurį asmuo įsigijo pagal vienos iš valstybių narių vidaus rinkoje galiojančias bendrąsias apmokestinimo sąlygas, ir kurio eksporto atveju nėra taikomas atleidimas nuo apyvartos mokesčio, akcizo arba bet kokio kito vartojimo mokesčio arba minėtų mokesčių grąžinimas. Pagal šią direktyvą Direktyvos 77/388/EEB 15 straipsnio 10 dalyje nustatyta tvarka įsigytos prekės laikomos atitinkančiomis minėtas sąlygas;

b) kurį asmuo naudojo valstybėje narėje, iš kurios jis buvo eksportuotas mažiausiai:

— šešis mėnesius prieš pakeisdamas gyvenamąją vietą- motorinių autotransporto priemonių (įskaitant jų priekabas),

(1) OL C 267, 1975 11 21, p. 11.
(2) OL C 53, 1976 3 8, p. 39.
(3) OL C 131, 1976 6 12, p. 49.
(4) OL L 145, 1977 6 13, p. 1.

namelių-autopriekabų, gyvenamųjų automobilių, pramoginių laivų ir privačių orlaivių atveju,

— tris mėnesius prieš pakeisdamas gyvenamąją vietą arba prieš įkurdamas antrąją gyvenamąją vietą- kito turto atveju.

Tačiau a punkto antrajame sakinyje minimoms prekėm valstybės narės gali pratęsti pirmiau minėtus laikotarpius iki 12 mėnesių.

3. Kompetentingos institucijos reikalauja pateikti įrodymą, kad šio straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos išpildytos motorinių autotransporto priemonių (įskaitant jų priekabas), namelių-autopriekabų, gyvenamųjų automobilių, pramoginių laivų ir privačių orlaivių atveju. Kito turto atveju valstybės narės minėto įrodymo reikalauja tik kai yra rimtų įtarimų dėl piktnaudžiavimo.

3 straipsnis

Importo sąlygos

Turtas gali būti importuojamas vienu kartu arba per keletą kartų atitinkamai 7, 8, 9 ar 10 straipsniuose nustatytų laikotarpių ribose.

4 straipsnis

Su importu susiję įsipareigojimai

Importuotas turtas 12 mėnesių po to, kai jis buvo importuotas atleidžiant nuo mokesčio, negali būti perleidžiamas nuosavybėn, išnuomojamas ar skolinamas, išskyrus atvejus, kai valstybės narės kompetentingos institucijos laiko tai pateisinamu.

5 straipsnis

Tam tikroms turto rūšims taikomos specialiosios sąlygos

1. Valstybės narės gali nustatyti, kad įvežant prekes, išvardytas Direktyvos 69/169/EEB [1] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 82/443/EEB [2], 4 straipsnio 1 dalyje, importo muitas netaikomas tik tiems kiekiams, kurie yra ne didesni už minėtame straipsnyje gabenimui tarp valstybių narių nustatytus kiekius.

2. Jojamieji arkliai, motorinės autotransporto priemonės (įskaitant jų priekabas), nameliai-autopriekabos, gyvenamieji automobiliai, pramoginiai laivai ir privatūs orlaiviai neapmokestinami tik tuo atveju, jeigu privatus asmuo perkelia savo įprastinę gyvenamąją vietą į importuojančią valstybę narę.

6 straipsnis

Gyvenamosios vietos nustatymo bendrosios taisyklės

1. Šioje direktyvoje „įprastinė gyvenamoji vieta“ – tai vieta, kurioje asmuo daugiausia, tai yra ne mažiau kaip 185 dienas kiekvienais kalendoriniais metais, gyvena dėl asmeninių ir profesinių ryšių, arba, jeigu asmens su minėta vieta profesiniai ryšiai nesieja, dėl asmeninių priežasčių, rodančių artimus ryšius tarp minėto asmens ir jo gyvenamosios vietos.

Tačiau tais atvejais, kai asmuo profesiniais ir asmeniniams ryšiais yra susijęs su skirtingomis vietomis, ir dėl to jis gyvena keliose vietose, esančiose dviejose arba daugiau valstybių narių, įprastine jo gyvenamąja vieta yra laikoma ta vieta, su kuria jį sieja asmeniniai ryšiai, jeigu minėtas asmuo į pastarąją vietą sugrįžta reguliariai. Ši paskutinė sąlyga netaikoma, jeigu asmuo gyvena valstybėje narėje vykdydamas nustatytos trukmės užduotį. Mokymasis universitete arba mokykloje nereiškia įprastinės gyvenamosios vietos perkėlimo.

2. Asmenys turi pateikti savo įprastinės gyvenamosios vietos įrodymą, tokį kaip asmens tapatybę patvirtinantis arba kitas galiojantis dokumentas.

3. Jeigu importuojančios valstybės narės kompetentingos institucijos abejoja įprastinės gyvenamosios vietos įrodymu, pateiktu pagal šio straipsnio 2 dalį, arba tai yra reikalinga tam tikros specialios kontrolės tikslais, jos gali paprašyti pateikti bet kokią joms reikalingą informaciją arba papildomus įrodymus.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

ASMENINIO TURTO ĮVEŽIMAS, SUSIJĘS SU ĮPRASTINĖS GYVENAMOSIOS VIETOS PAKEITIMU

7 straipsnis

1. Nuo mokesčių pagal šios direktyvos 1 straipsnį, taikant 2–5 straipsniuose nustatytas sąlygas, atleidžiama asmeninis turtas, kurį įsiveža privatus asmuo, keičiantis savo įprastinę gyvenamąją vietą.

2. Visą šio straipsnio 1 dalyje minimą turtą būtina importuoti ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo įprastinės gyvenamosios vietos pakeitimo.

[1] OL L 133, 1969 6 4, p. 6.
[2] OL L 206, 1982 7 14, p. 35.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

ASMENINIO TURTO ĮVEŽIMAS, SUSIJĘS SU ANTROSIOS GYVENAMOSIOS VIETOS ĮRENGIMU ARBA IŠSIKRAUSTYMU IŠ JOS

8 straipsnis

1. Nuo mokesčių pagal šios direktyvos 1 straipsnį, taikant 2–5 straipsniuose nustatytas sąlygas, atleidžiama asmeninis turtas, kurį įsiveža privatus asmuo, antrajai gyvenamajai vietai įrengti.

Nuo mokesčių atleidžiama tik tada, jeigu:

i) asmuo yra tos gyvenamosios vietos savininkas arba nuomoja ją ne mažiau kaip 12 mėnesių laikotarpį;

ii) importuojamas turtas atitinka antrosios gyvenamosios vietos įrengimo poreikius.

2. Nuo mokesčių taip pat atleidžiama pagal šio straipsnio 1 dalyje išvardytas sąlygas, jeigu išsikrausčius iš antrosios gyvenamosios vietos, turtas importuojamas į įprastinę gyvenamąją vietą arba į kitą antrąją gyvenamąją vietą, jeigu atitinkamas turtas faktiškai priklausė asmeniui ir jeigu buvo naudojamas ne mažiau kaip 12 mėnesių laikotarpį.

Visą turtą būtina importuoti ne vėliau kaip per 12 mėnesių po išsikraustymo iš antrosios gyvenamosios vietos.

4 straipsnis netaikomas dar kartą importuojamam turtui.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

TURTO ĮVEŽIMAS SANTUOKOS ATVEJU

9 straipsnis

1. Nukrypstant nuo 2 straipsnio 2 dalies b punkto, bet nepažeidžiant kitų 2–5 straipsniuose išdėstytų nuostatų, kiekvienas asmuo santuokos atveju turi teisę nemokėti 1 straipsnyje išvardytų mokesčių, importuodamas į valstybę narę, į kurią jis ketina iš savo įprastinės gyvenamosios vietos perkelti asmeninį turtą, kurį jis įsigijo arba kuris perėjo jo žinion mažiau kaip prieš tris mėnesius, jeigu:

a) minėtas asmeninis turtas įvežamas per laikotarpį, kuris prasideda likus dviem mėnesiams iki planuojamos santuokos datos ir baigiasi praėjus keturiems mėnesiams po faktinės santuokos datos;

b) asmuo pateikia savo santuokos įrodymą arba įrodymą, kad buvo atlikti būtini išankstiniai santuokos formalumai.

2. Mokesčiai taip pat netaikomi paprastai santuokos proga dovanojamoms dovanoms, kurias 1 dalyje nustatytas sąlygas atitinkančiam asmeniui siunčia asmenys, kurių įprastinė gyvenamoji vieta yra ne importuojančioje valstybėje narėje. Mokesčiai netaikomi dovanoms, kurių vieneto vertė yra ne didesnė kaip 200 ekiu. Tačiau valstybės narės turi teisę atleisti nuo mokesčių ir dovanas, kurių vertė yra didesnė kaip 200 ekiu, bet ne didesnė kaip 1 000 ekiu.

3. Valstybės narės atleisdamos nuo mokesčių gali reikalauti pateikti atitinkamą garantiją, jeigu turtas importuojamas iki santuokos datą.

4. Jeigu asmuo nepateikia savo santuokos įrodymo per keturis mėnesius po santuokai paskirtos datos, laikoma, kad mokesčiai turėjo būti sumokėti importavimo dieną.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

PAVELDĖTO ASMENINIO TURTO ĮVEŽIMAS

10 straipsnis

1. Nukrypstant nuo 2 straipsnio 2 ir 3 dalių, 4 straipsnio ir 5 straipsnio 2 dalies, bet nepažeidžiant kitų 2, 3 ir 5 straipsnių nuostatų, kiekvienas privatus asmuo, kuris paveldėjimo keliu (*causa mortis*) įgyja nuosavybės teisę arba tikrąją nuosavybės teisę į valstybėje narėje esantį mirusio asmens asmeninį turtą, turi teisę nemokėti 1 straipsnyje nustatytų mokesčių importuodamas minėtą turtą į kitą valstybę narę, kurioje yra jo gyvenamoji vieta, jeigu:

a) toks asmuo pateikia šios valstybės narės kompetentingoms institucijoms dokumentą, išduotą eksportuojančios valstybėse notaro ar kitos kompetentingos institucijos, patvirtinantį kad importuojamas turtas buvo įgytas paveldėjimo keliu;

b) visas turtas įvežamas per laikotarpį, trunkantį ne ilgiau kaip 2 metus nuo nuosavybės teisės į paveldėtą turtą atsiradimo dienos.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

11 straipsnis

1. Iki Bendrijos mokesčių taisyklių, priimtų pagal Direktyvos 77/388/EEB 14 straipsnio 2 dalį, įsigaliojimo valstybės narės deda visas pastangas, kad supaprastintų importo formalumus, taikomus privatiems asmenims pagal šią direktyvą ir joje nustatytas sąlygas, ir stengiasi išvengti importo kontrolės formalumų, lemiančių iškraunamų ir pakraunamų prekių apimčių pasienio postuose didėjimą.

2. Valstybės narės gali palikti ir (arba) nustatyti liberalesnes atleidimo nuo mokesčių sąlygas, palyginti su tomis, kurios yra nustatytos šioje direktyvoje, išskyrus šios direktyvos 2 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas.

3. Nepažeidžiant 2 straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų, valstybės narės, laikydamosi šios direktyvos reikalavimų negali taikyti Bendrijos ribose atleidimo nuo mokesčių sąlygų, kurios yra mažiau palankios už privačių asmenų asmeniniam turtui, importuojamam iš trečiųjų šalių, taikomas atitinkamas sąlygas.

12 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 1984 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai. Vis dėlto iki bendrosios PVM sistemos įvedimo Graikijai leidžiama taikyti šiuo metu galiojančią mokesčių sistemą, jeigu ją taikant bus išvengta dvigubo apmokestinimo.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus ir ypač tuos, kurie yra susiję su 11 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatų taikymu. Komisija apie šias nuostatas praneša kitoms valstybėms narėms.

3. Kartą per du metus Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, siunčia Tarybai ir Europos Parlamentui šios direktyvos įgyvendinimo valstybėse narėse ataskaitą.

13 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1983 m. kovo 28 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. ERTL